

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 23CoCsp/12/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119214066
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Jankovičová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:6119214066.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Iveta Jankovičová a sudkýň: JUDr. Daša Kontríková a JUDr. Ľubica Bundzelová, v spore žalobcu: Silverside, a. s., so sídlom Plynárska 7B, Bratislava, IČO: 50 052 560, zast.: Mgr. Hana Kulíšková, advokátka, so sídlom Klariská 7, Bratislava, proti žalovanému: M. Q., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom L. XX, U., o zaplatenie 3.240,41 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Galanta č. k. 17Csp/119/2019 - 100 zo dňa 05. novembra 2019, takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu I. inštancie sa potvrdzuje.

II. Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd I. inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

III. Súdu I. inštancie sa nariaďuje v úvodnej časti (záhlaví) napadnutého rozsudku vykonať opravu mena žalovaného.

odôvodnenie:

1. Napadnutím rozsudkom súdu I. inštancie výrokom I. uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 3.244,41 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo súm:

- 2.003,22 eura od 27.10.2018 do zaplatenia,
- 68,10 eura od 15.06.2017 do 16.06.2017,
- 68,10 eura od 15.07.2017 do zaplatenia,
- 68,10 eura od 15.08.2017 do zaplatenia,
- 68,10 eura od 15.09.2017 do zaplatenia,
- 68,10 eura od 15.10.2017 do zaplatenia,
- 68,10 eura od 15.11.2017 do zaplatenia,
- 68,10 eura od 15.12.2017 do zaplatenia,
- 68,10 eura od 15.01.2018 do zaplatenia,
- 68,10 eura od 15.02.2018 do zaplatenia,
- 68,10 eura od 15.03.2018 do zaplatenia,
- 68,10 eura od 15.04.2018 do zaplatenia,
- 68,10 eura od 15.05.2018 do zaplatenia,
- 68,10 eura od 15.06.2018 do zaplatenia,
- 68,10 eura od 15.07.2018 do zaplatenia,
- 68,10 eura od 15.08.2018 do zaplatenia,
- 68,10 eura od 15.09.2018 do zaplatenia,

- 65,36 eura od 27.10.2018 do zaplatenia, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Výrokom II. súd I. inštancie priznal žalobcovi voči žalovanému náhradu trov konania vo výške 100 %, o ktorej výške súd rozhodne samostatným uznesením podľa § 262 ods. 2 CSP.

2. Súd I. inštancie rozsudok právne odôvodnil aplikáciou § 52 ods. 1, 2, § 53 ods. 1, 9, § 544 ods. 1, 2, § 565 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), § 1 ods. 1, 2, § 9 ods. 1, ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zák. č. 129/2010 Z. z.“), čl. 2 ods. 1, 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), § 517 ods. 2 OZ a vecne tým, že po oboznámení sa so zmluvou a aktuálnym stavom spotrebiteľského úveru súd dospel k záveru o dôvodnosti podanej žaloby. Zmluva obsahuje všetky náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa) zák. č. 129/2010 Z. z., preto ju súd nemôže posúdiť ako bezúročnú a bezpoplatkovú.

3. Keďže žalovaný úver nesplácal, žalobca mu zaslal upomienku zo dňa 18.08.2017 podľa § 53 ods. 9 OZ (doručená žalovanému dňa 23.08.2017), v ktorej ho upozornil na neuhradené splátky. Žalovaný na túto upomienku nereagoval ani čiastočnou úhradou, preto žalobca listom zo dňa 04.10.2018 oznámil žalovanému, že úver sa stal splatný naraz dňom 04.10.2018 s poukazom na § 53 ods. 9 OZ a § 565 OZ a vyzval ho na jeho úhradu do 14 dní po doručení výzvy. Uvedený list žalovaný prevzal dňa 12.10.2018 (piatok), čo žalovaný nerozporoval. Potom do dňa 26.10.2018 (piatok) mal žalovaný plniť a keďže neplnil, dňom 27.10.2018 sa dostal do omeškania, hoci reálne bol v meškani s platením jednotlivých splátok skôr.

4. Žalovaný má za to, že zmluva obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky upravené v ust. § 53 písm. g), h), k), o), p), r), t), u), v) OZ. Predmetný výpočet neprijateľných zmluvných podmienok zo strany žalovaného je nesprávny a účelový, a to na základe nasledujúceho:

- § 53 ods. 4 písm. g) - poukazuje na to, že neprijateľnou podmienkou je podmienka, ktorá oprávňuje dodávateľa, aby bez dôvodov hodných osobitného zreteľa vypovedal zmluvu uzatvorenú na dobrou neurčitú bez primeranej výpovednej lehoty - ustanovenie nie je aplikovateľné na predmetný prípad, nakoľko zmluva má jasne stanovený počet splátok a bola uzatvorená na dobu určitú, pričom zmluva presne upravuje možnosť odstúpenia od zmluvy;

- § 53 ods. 4 písm. h) - poukazuje na to, že neprijateľnou podmienkou je podmienka, ktorá prikazuje spotrebiteľovi, aby splnil všetky záväzky aj vtedy, ak dodávateľ nespĺnil záväzky, ktoré vznikli - ustanovenie nie je aplikovateľné na predmetný prípad, a to z dôvodu, že žalobca poskytol úver žalovanému tak, ako to bolo dohodnuté v zmluve (čo žalovaný ani nenamietal);

- § 53 ods. 4 písm. k) - poukazuje na to, že neprijateľnou podmienkou je podmienka, ktorá oprávňuje dodávateľa, aby požadoval od spotrebiteľa, ktorý nespĺnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nespĺnením jeho záväzku - ustanovenie nie je aplikovateľné na predmetný prípad, nakoľko všetky sankcie spojené s prípadným nespĺnením záväzku, sú v súlade s príslušnými právnymi predpismi;

- § 53 ods. 4 písm. o) - poukazuje na to, že neprijateľnou podmienkou je podmienka, ktorá oprávňuje dodávateľa rozhodnúť o tom, že jeho plnenie je v súlade so zmluvou alebo ktoré priznávajú právo zmluvu vykladať iba dodávateľovi - ustanovenie nie je aplikovateľné na predmetný prípad, nakoľko zmluva neobsahuje ani jedno takéto ustanovenie;

- § 53 ods. 4 písm. p) - poukazuje na to, že neprijateľnou podmienkou je podmienka, ktorá obmedzuje zodpovednosť dodávateľa, ak bola zmluve uzavretá sprostredkovateľom alebo vyžadujú uzavretie zmluvy prostredníctvom sprostredkovateľa v osobitnej forme - ustanovenie nie je aplikovateľné na predmetný prípad, nakoľko zodpovednosť zo zmluvy je výlučne na žalobcovi a nie na sprostredkovateľovi;

- § 53 ods. 4 písm. r) - poukazuje na to, že neprijateľnou podmienkou je podmienka, ktorá umožňuje, aby bol spor medzi stranami riešený v rozhodcovskom konaní bez splnenia podmienok ustanovených osobitným zákonom - ustanovenie nie je aplikovateľné na predmetný prípad, a to z dôvodu, že medzi žalobcom a žalovaným je uzatvorená rozhodcovská zmluva, a v prípade, ak by sa konanie prejednávalo prostredníctvom rozhodcovského konania, bolo by upravené zákonom č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov, spory vyplývajúce zo zmluvy sa však prejednávajú na všeobecných súdoch Slovenskej republiky;

- § 53 ods. 4 písm. t) - poukazuje na to, že neprijateľnou podmienkou je podmienka, ktorá požaduje od spotrebiteľa plnenie za službu, ktorej poskytnutie dodávateľom v prevažnej miere nesleduje záujmy spotrebiteľa - ustanovenie nie je aplikovateľné na predmetný prípad, nakoľko žalobca žiada výlučne plnenie v súlade s právnymi predpismi;

- § 53 ods. 4 písm. u) - poukazuje na to, že neprijateľnou podmienkou je podmienka, ktorá požaduje od spotrebiteľa, aby bol neprimerane dlho viazaný zmluvou, aj keď pri uzavieraní zmluvy bolo zrejmé, že premet zmluvy možno dosiahnuť v podstatne kratšom čase - ustanovenie nie je aplikovateľné na predmetný prípad, nakoľko žalovaný ako spotrebiteľ je viazaný zmluvou len na nevyhnutne potrebný čas, ktorý si strany navzájom dohodli a ktorý je nevyhnutný na splatenie úveru;

- § 53 ods. 4 písm. v) - poukazuje na to, že neprijateľnou podmienkou je podmienka, ktorá požaduje od spotrebiteľa uhradenie plnení, o ktorých spotrebiteľ nebol pred uzavretím zmluvy preukázateľne informovaný, ktorých úhrada nebola upravená v zmluve alebo za ktoré spotrebiteľ nedostáva dohodnuté protiplnenie - ustanovenie nie je aplikovateľné na predmetný prípad, nakoľko zmluva obsahuje presne špecifikované plnenia, ktoré žalobca od žalovaného očakáva.

Vzhľadom na uvedené súd musí konštatovať, že zmluva neobsahuje žiadne neprijateľné zmluvné podmienky.

5. Žalovaný má za to, že je zmluva pre neho nevýhodná a žalobca tak nepostupoval v súlade s právnymi predpismi. Súd predmetné tvrdenia považuje za účelové. Predmetné tvrdenie žalovaného nemôže obstáť, nakoľko samotný Občiansky zákonník v ust. § 53 a nasl. predpokladá a aprubuje existenciu tzv. formulárových zmlúv. Tieto zmluvy nie sú predmetom súdnej kontroly, predmetom súdnej kontroly sa stávajú, až keď sa kumulatívne naplnia dve podmienky, a to uzavretie formulárovej zmluvy a formulárová zmluva obsahuje ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. V danom prípade však nemožno hovoriť o tom, že bolo potrebné, aby sa zmluva podrobila súdnej kontrole, nakoľko nebol naplnený predpoklad pre vznik takéhoto oprávnenia (existencia neprijateľnej podmienky). Súd má zároveň za to, že nemôže obstáť ani to, že zmluva obsahuje neprijateľné podmienky a ustanovenia v rozpore s § 54 ods. 1 OZ a inými kogentnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka - nielenže tieto „údajné“ neprijateľné podmienky žalovaný žiadny spôsobom nešpecifikuje, ale súd má za to, že zmluva ani žiadne neprijateľné podmienky neobsahuje. Žalobca si týmto dovoľuje odkázať na argumentáciu uvedenú v bode 15. tohto odôvodnenia.

6. Žalovaný má za to, že zmluva neobsahuje štyri povinné (obligatórne) náležitosti, o ktorých sa žalovaný dozvedel prostredníctvom pozerania videí na YOUTUBE. Žalovaný poukazuje, že zmluva neobsahuje presné určenie účastníkov zmluvy, presne zapísanú a poskytnutú sumu úveru, cenu ako odplatu, a to pevnou sumou alebo splátkou a čas zmluvy, do kedy presne trvá a dátum konečnej splatnosti (deň, mesiac, rok). Súd má jednoznačne za preukázané, že všetky tieto údaje sú obsiahnuté v záhlaví a v čl. II zmluvy, v ktorom je uvedené - presné určenie účastníkov zmluvy, poskytnutá suma úveru, odplata, a termín konečnej splatnosti úveru. Týmto sú vyvrátené tvrdenia žalovaného.

7. Súčasne nemôže vo vzťahu k zmluve obstáť ani tvrdenie žalovaného o tom, že poplatok za spracovanie je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Pred uzatvorením zmluvy, počas uzatvorenia zmluvy a ani po uzatvorení zmluvy žalobca nepožadoval a ani nepožaduje od žalovaného žiaden poplatok týkajúci sa spracovania. Žalovaného tvrdenie je preto zavádzajúce a účelové.

8. Zároveň nemôže obstáť ani tvrdenie žalovaného o tom, že vyhlásenie mimoriadnej splatnosti a oznámenie je fiktívne. Žalobca pri vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru postupoval striktnie v medziach Občianskeho zákonníka a zákona o spotrebiteľských úveroch. Úver bol zo strany žalobcu zosplatený po tom, ako sa žalovaný dostal do dlhodobého omeškania s platením splátok úveru a nereflektoval ani na jednu upomienku a výzvu na zaplatenie, ktorú žalobca žalovanému zaslal. Ako vyplýva z obsahu oznámenia o zosplatení pohľadávky zo zmluvy, žalovaný bol pred zosplatením úveru v omeškaní s 15-timi splátkami za úver, t. j. žalovaný bol v omeškaní o viac ako 90 dní. Oznámenie o zosplatení úveru bolo žalovanému doručované a toto oznámenie o zosplatení úveru si žalovaný osobne prevzal dňa 12.10.2018. Tvrdenia žalovaného tak nemôžu obstáť.

9. Súčasne nemôže obstáť ani tvrdenie žalovaného o tom, že žalobca ako veriteľ zodpovedá za škodu v prípade, ak sa spotrebiteľ stane platobne neschopným - ide o nelogické tvrdenie žalovaného, ktoré nemá nielenže oporu v právnych predpisoch, ale nemožno v tom nachádzať ani základy elementárnej logiky.

10. Žalovaný súčasne poukázal na to, že pravidelne uhrádza splátky úveru, nakoľko žalobca eviduje od žalovaného poslednú splátku za úver dňa 16.06.2017. Od tohto dňa žalovaný neuhradil v prospech žalobcu žiadnu úhradu splátky úveru.

11. Žalovaný ďalej uviedol, že na základe výpočtu interaktívnej kalkulačky dostupnej na internete vypočítal RPMN úveru vo výške 23,55 %, pričom v zmluve je uvedená RPMN 22,78 %. Ako sám uviedol vo svojom vyjadrení z 19.09.2019 (č. I. 76 spisu), jedná sa o orientačný výpočet. Relevantným dôkazom o výške RPMN nie sú a nemôžu byť kalkulačky dostupné na internete, jediným relevantným dôkazom môže byť iba výpočet podľa vzorca na výpočet RPMN platného v čase uzatvorenia zmluvy. Základnou rovnicou, ktorá vyjadruje ročnú percentuálnu mieru nákladov, kladie do rovnováhy na ročnom základe celkovú súčasnú hodnotu čerpaných prostriedkov na jednej strane a celkovú súčasnú hodnotu splátok a platieb poplatkov na strane druhej, je:

$$\sum_{k=1}^m C_k (1 + X)^{-tk} = \sum_{l=1}^{m'} D_l (1 + X)^{-Sl}$$

Význam symbolov:

- X je ročná percentuálna miera nákladov,
- m je číslo posledného čerpania,
- k je číslo čerpania, preto $1 \leq k \leq m$,
- C_k je výška čerpania k,
- tk je interval vyjadrený v rokoch a zlomkoch roka medzi dátumom prvého čerpania a dátumom každého nasledujúceho čerpania, preto $t_1 = 0$,
- m' je číslo poslednej splátky alebo platby poplatkov,
- l je číslo splátky alebo platby poplatkov,
- D_l je výška splátky alebo platby poplatkov,
- Sl je interval vyjadrený v rokoch a zlomkoch roka medzi dátumom prvého čerpania a dátumom každej splátky alebo platby poplatkov.

Uvedený dôkaz však žalovaný odmietol vykonať, ako to vyplýva z jeho vyjadrenia na pojednávaní konanom dňa 05.11.2019. Naopak, žalobca poskytol pri podpise zmluvy žalovanému presný výpočet RPMN.

12. Okresný súd Galanta rozhodol rozsudkami pod sp. zn. 18Csp/60/2019 a 35Csp/58/2019 o tom, že zmluvy so žalobcom neobsahujú neprijateľné zmluvné podmienky a zmluva je v súlade so zák. č. 129/2010 Z. z.. Obe konania sú právoplatne skončené. K rovnakému záveru dospeli vo svojich rozhodnutiach napr. aj tieto sudy: rozsudok Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 21.02.2019 sp. zn. 4Csp/118/2018; rozsudok Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 13.03.2019 sp. zn. 9Csp/218/2018; rozsudok Okresného súdu Žilina zo dňa 28.03.2019 sp. zn. 41C/89/2018; rozsudok Okresného súdu Kežmarok zo dňa 30.04.2019 sp. zn. 2Csp/152/2018.

13. Vzhľadom na uvedené súd dospel k záveru o dôvodnosti podanej žaloby. Vo vzťahu k predmetnému súdnemu konaniu súd poukazuje na aktuálny stav úveru:

poskytnutý úver: 2.500,- eura;

celková suma na zaplatenie: 4.086,- eura;

prijaté splátky úveru: 208,30 eura;

v omeškaní: 3.105,09 eura.

Žalobca eviduje od žalovaného poslednú splátku úveru zo dňa 16.06.2017, a to vo výške 68,10 eura. Všetky prijaté splátky úveru (zo dňa 15.03.2017, 13.04.2017, 12.05.2017, 16.06.2017) od žalovaného sú započítané v žalobnom nároku.

14. Dlžná suma tak predstavuje spolu sumu 3.244,41 eura a pozostáva z nasledovného:

- istina (celková výška dlžnej istiny úveru ku dňu zosplatnenia) vo výške 2.427,75 eura;
- zmluvné úroky vo výške: 21,33 % ročne (článok II. Zmluvy), t. j. celkovo vo výške 677,34 eura do dňa zosplatnenia úveru;
- zmluvné pokuty vo výške 135,32 eura (presne rozpisané v bode 2. tohto odôvodnenia);
- náklady za vystavenie poslednej výzvy zo dňa 18.08.2017 vo výške 4,- eurá.

15. Podľa čl. IX bod 1 zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ak sa dlžník dostane do omeškania so splácaním pravidelných splátok alebo ich časti podľa tejto zmluvy, veriteľ má právo požadovať okrem omeškaných

pravidelných splátok zaplataenie zmluvnej pokuty vo výške 12 % p. a. z dlžnej sumy od prvého dňa omeškania. Podľa čl. IX bod 2 zmluvy, zmluvná pokuta spolu s úrokom z omeškania nesmú presahovať maximálnu výšku stanovenú nariadením vlády č. 87/1995 Z.z. Podľa čl. IX bod 3 zmluvy, ak sa dlžník dostane do omeškania s úhradou ktorejkoľvek pravidelnej splátky alebo jej zmluvy po dobu dlhšiu ako tri mesiace, veriteľ má právo vyhlásiť okamžitú splatnosť všetkých splátok, ktoré sa podľa zmluvy mali stať splatnými v budúcnosti a požadovať ich úhradu (tzv. zosplatnenie úveru). Toto právo môže veriteľ uplatniť, ak dlžník bol písomne vyzvaný na úhradu omeškanej pravidelnej splátky s upozornením na právo veriteľa vyhlásiť zosplatnenie úveru. Toto upozornenie sa dlžníkovi doručí v lehote nie kratšej ako 15 dní pred uplatnením uvedeného práva veriteľa. Podľa čl. IX bod 4 zmluvy, v prípade omeškania dlžníka s úhradou zosplatnených záväzkov má veriteľ právo požadovať zaplataenie zmluvnej pokuty vo výške 12 % p. a. z dlžnej súmny od prvého dňa omeškania. Bod 2. tohto článku sa použije rovnako. Podľa čl. IX bod 5 zmluvy, veriteľ upozorní dlžníka na omeškание s úhradou pravidelnej splátky dohodnutej v zmluve v lehote jej splatnosti písomne alebo formou krátkej textovej správy (SMS), a to najneskôr do 15 dní od dňa splatnosti pravidelnej splátky.

16. Zmluvná pokuta je zmluvou určená peňažná suma, ktorú je dlžník povinný zaplatiť veriteľovi, alebo veriteľ dlžníkovi, ak dôjde k porušeniu povinností, ktoré na seba zmluvou prevzali, a to aj vtedy, keď porušením povinností veriteľovi alebo dlžníkovi nevznikla škoda. Zaplataením zmluvnej pokuty sa účastník zmluvy nezbavuje záväzku a nemôže ani odstúpiť od zmluvy. Funkcia zmluvnej pokuty spočíva v tom, že hrozba majetkovou sankciou dlžníkovi v prípade, keď záväzok nesplní riadne a včas, ho má viesť k včasnému a riadnemu plneniu. Pokutu možno dohodnúť tak pre prípad, že k splneniu nedôjde vôbec alebo iba čiastočne, alebo pre prípad, že bude porušená akákoľvek zmluvná povinnosť. Okrem toho, že dohoda o zmluvnej pokute musí mať vždy písomnú formu, inak by bola neplatná (§ 40 ods. 1), musí byť v nej určená výška pokuty alebo spôsob, akým sa určí, aby o tom v budúcnosti nevznikli pochybnosti. Prejednávanom prípade bola zmluvná pokuta písomne dohodnutá v čl. IX bod 1. a 4. zmluvy.

17. Omeškание dlžníka je najčastejším porušením záväzku, hoci z hľadiska realizácie záväzku nejde o najzávažnejšie porušenie, a to z toho dôvodu, že ešte neznamená zmarenie záväzku. Ide tu o prípad, keď záväzok síce nebol splnený v dobe splatnosti, ale splnenie obligačnej povinnosti nie je vylúčené a predpokladá sa jej dodatočné splnenie. Je to samostatná forma nesplnenia v tom zmysle, že ide o nesplnenie dočasné. Omeškание dlžníka sa nevzťahuje len na prípady nesplnenia záväzku včas, ale zahŕňa aj prípady, keď síce záväzok bol splnený včas, ale toto plnenie nemá náležitosti riadneho plnenia, t. j. plnenie je vadné. Na vadné plnenie sa teda hľadí ako na nesplnenie záväzku. Žalovaný podľa listinných dôkazov je v omeškání tým, že neplnil riadne a včas (dostal sa do omeškania uplynutím času plnenia); omeškание teda spočíva v porušení záväzku vo vzťahu k času plnenia.

18. Žalobca si uplatnil žalobou úrok z omeškania vo výške 5 % p. a. odo dňa nasledujúceho po splatnosti neuhradených splátok, a to až do zaplataenia dlžnej sumy. Súd mu preto priznal takto uplatnenú výšku príslušenstva. Základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky bola stanovená ku dňu omeškania vo výške 0 % p. a., potom úrok z omeškania je 5 % p. a. Výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu (§ 3 nar. vlády č. 87/1995 Z. z.). Súd preto priznal žalobcovi právo na zaplataenie úrokov z omeškania vo výške 5 % p. a. zo súm:

- 2.003,22 eura od 27. 10. 2018 (doručenie zosplatnenia + uplynutie lehoty 14 dní na zaplataenie) do zaplataenia,

- 68,10 eura od 15.06.2017 do 16.06.2017,

- 68,10 eura od 15.07.2017 do zaplataenia,

- 68,10 eura od 15.08.2017 do zaplataenia,

- 68,10 eura od 15.09.2017 do zaplataenia,

- 68,10 eura od 15.10.2017 do zaplataenia,

- 68,10 eura od 15.11.2017 do zaplataenia,

- 68,10 eura od 15.12.2017 do zaplataenia,

- 68,10 eura od 15.01.2018 do zaplataenia,

- 68,10 eura od 15.02.2018 do zaplataenia,

- 68,10 eura od 15.03.2018 do zaplataenia,

- 68,10 eura od 15.04.2018 do zaplataenia,

- 68,10 eura od 15.05.2018 do zaplataenia,

- 68,10 eura od 15.06.2018 do zaplataenia,
- 68,10 eura od 15.07.2018 do zaplataenia,
- 68,10 eura od 15.08.2018 do zaplataenia,
- 68,10 eura od 15.09.2018 do zaplataenia,
- 65,36 eura od 27.10.2018 do zaplataenia.

19. Pre úplnosť súd poukazuje na § 150 CSP. Žalovaný nepoprel výšku jednotlivých žalovaných súm a priznaného príslušenstva (svoju obranu postavil len na bezúročnosti zmluvy a existencii neprijateľných zmluvných podmienok), preto mal súd za to, že tieto sú nesporné. Právna úprava v ustanovení § 150 CSP zakotvuje tzv. povinnosť tvrdenia, teda procesnú povinnosť, ktorej nesplnenie je sankcionované procesnými prostriedkami, predovšetkým vo forme rýchlej straty sporu. Strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu. Táto povinnosť tvrdenia sa vzťahuje na skutkové okolnosti súvisiace s procesným útokom alebo procesnou obranou strany sporu a je koncepčným predpokladom tzv. sudcovskej koncentrácie civilného sporového konania (§ 153 CSP). Porušenie povinnosti tvrdenia sa považuje za procesnú pasivitu strany sporu, ktorá má za následok procesnú sankciu vo forme buď nespornosti nepopretých skutkových tvrdení protistrany (§ 151 ods. 1 CSP), alebo neúčinnosti nekvalifikovaného popretia skutkového tvrdenia protistrany (§ 151 ods. 2 CSP). Ak súd považuje skutkové tvrdenia strany podľa § 151 CSP za nesporné, nevykonáva o nich dokazovanie.

20. Vzhľadom k tomu súd žalobe vyhovel v plnom rozsahu.

21. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP a § 262 ods. 1 CSP. V sporových konaniach sa ohľadom náhrady trov konania uplatňuje tzv. zásada úspechu. Strana, ktorá mala plný úspech vo veci, má nárok na náhradu všetkých účelne vynaložených trov proti strane, ktorá vo veci úspech nemala. O výške náhrady trov konania súd rozhodne samostatným uznesením podľa § 262 ods. 2 CSP.

22. Proti tomuto rozsudku v celom rozsahu podal odvolanie žalovaný pri uplatnení odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. a), b), d), e), f), g) a h) CSP.

23. Podľa žalovaného súd I. inštancie ignoroval postavenie spotrebiteľa v zmluvnom vzťahu s dodávateľom a neposkytol žalovanému - spotrebiteľovi ochranu ohrozených a porušených práv a právom chránených záujmov, ktorá musí byť spravodlivá a účinná tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty. Napadnutý rozsudok považuje za nezákonný, zjavne neodôvodnený a nezohľadňujúci argumenty ani okolnosti v predmetnej veci. Súd I. inštancie nevykonal žalovaným navrhované dôkazy, prisvedčil nepravdivým tvrdeniam žalobcu a nedostatočne preskúmal podania, argumenty a dôkazy, ktoré boli predložené. Odôvodnenie rozsudku nespĺňa podmienky stanovené ust. § 220 ods. 2 a 3 CSP.

24. Žalovaný uviedol, že dňa 17.02.2017 mal ako dlžník a žalobca ako veriteľ uzatvoriť zmluvu o spotrebnom úvere č. 523842195, predmetom ktorej malo byť poskytnutie úveru v celkovej výške 2.500,- eura na 60 mesiacov vo výške 68,10 eura. RPMN je v zmluve nesprávne uvedená 21,33 % a priemerná RPMN je 15,12 %. Podľa kalkulačky RPMN ročná percentuálna miera nákladov je 23,55 %. RPMN na príslušný spotrebiteľský úver predstavuje 23,55 % a nie 22,78 % ako sa uvádza v zmluve. Najvyššia prípustná odplata v prípade predmetnej zmluvy predstavuje 22,78 % vychádzajúc z najvyššej prípustnej odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru zverejnenej na internetovej stránke Ministerstva financií SR. Žalovaný poukázal na to, že do súdneho spisu založil vyjadrenie Ministerstva spravodlivosti SR, ktoré mu odporučilo obrátiť sa na Národnú banku Slovenska za účelom overenia správnosti údajov o RPMN uvedeného v zmluve, nakoľko najvyššia prípustná odplata v prípade predmetnej zmluvy predstavuje 22,78 % vychádzajúc z najvyššej prípustnej odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru zverejnenej na internetovej stránke Ministerstva financií SR. Podľa žalovaného sa predmetný spotrebiteľský úver považuje v zmysle ust. § 11 zák. č. 129/2010 Z. z. za bezúročný a bezpoplatkov, ak v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne RPMN v neprospech spotrebiteľa a taktiež, ak RPMN spotrebiteľského úveru prekračuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty stanovenej podľa osobitných predpisov.

25. Žalovaný zároveň poukázal na ust. § 9 ods. 9, 12 a § 11 zák. č. 129/2010 Z. z. a uviedol, že absolútna neplatnosť právneho úkonu vzniká priamo zo zákona a pôsobí s ohľadom na to, že je stanovená vo

verejnem záujme priamo zo zákona, a to od počiatku aj bez ohľadu na to, či sa niekto tejto neplatnosti dovolal. Právne účinky absolútne neplatného právneho úkonu nevzniknú. Nakoľko absolútna neplatnosť právneho úkonu vzniká priamo zo zákona a nie na základe správania sa účastníkov konania, nemôže byť tento dôsledok odvrátený, t. j. absolútna neplatnosť, ani s poukazom na princíp dobrých mravov. Súd musí z úradnej povinnosti vždy skúmať, či vykonaný právny úkon, s ktorým sú spojené právne následky je alebo nie je absolútne neplatný, a to aj bez návrhu, či vznesenej námietky účastníka o neplatnosti úkonu a k zistenej neplatnosti vždy prihliadnuť pri vydaní rozhodnutia.

26. V ďalšom žalovaný uviedol, že žiadal súd I. inštancie, aby zmluvu o úvere podrobil súdnej kontrole, pretože obsahuje aj neprijateľné podmienky v neprospech spotrebiteľa. Žalovaný označil za neprijateľnú podmienku v zmysle ust. § 53 ods. 1 OZ zmluvnú podmienku, podľa ktorej sa písomnosť zasielaná spotrebiteľovi považuje za doručeníu, aj keď sa o nej spotrebiteľ nedozvedel. Je neprijateľné, aby dodávateľ na vzťahy so spotrebiteľom uplatňoval zmluvne stanovenú fikciu doručenia. Za neprijateľnú zmluvnú podmienku považoval aj právo veriteľa na jednostrannú zmenu Sadzovníka poplatkov.

27. Žalovaný označil konanie žalobcu za rozporné nielen s dobrými mravmi a so zákonom, ale aj v rozpore so samotnou zmluvou, ktorú pripravil a predformuloval. V odvolaní poukázal na čl. 38 Charty základných práv Európskej únie týkajúci sa ochrany spotrebiteľa, čl. 169 ods. 1 Zmluvy o fungovaní Európskej únie, čl. 4 ods. 1 a čl. 6 ods. 1 Smernice Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, § 53 ods. 1, 5 OZ a § 7 ods. 1, § 8 ods. 1, 4 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa.

28. Žalovaný vytykal súdu I. inštancie to, že tieto hrozby nepovažoval za zásahy do práv a právom chránených záujmov žalovaného, pričom tieto zásahy sú osvedčené a nesporné. Zároveň uviedol, že nemôže akceptovať, ani tolerovať prvoinštančné rozhodnutie, pretože o jeho právach nebolo súdom rozhodnuté. Tak ako už Ústavný súd SR v rade svojich nálezov potvrdil (napr. I. ÚS 407/2010), ústavný systém v Slovenskej republike vychádza z princípov materiálneho právneho štátu. Ústavný súd SR odlišil formálne a materiálne pojatie právneho štátu, pričom jasne vyjadril svoju afinitu k druhej z foriem právneho štátu. Zatiaľ, čo prvá forma je založená na rýdzo procedurálnom a formálnom pojatí bez ohľadu na obsah a účel jednaní štátnych orgánov, materiálny právny štát je naopak založený na určitých základných princípoch, ktoré je potrebné pri výkone štátnej moci rešpektovať. Príklon k materiálnemu pojatiu právneho štátu znamená, že orgány verejnej moci sú povinné sa pohybovať nielen z hľadiska formálneho v hraniciach svojich právomocí a kompetencií stanovených ústavným poriadkom a zákonmi, ale že výkon týchto právomocí musí byť taktiež po obsahovej (materiálnej) stránke v súlade s určitými základnými princípmi, väčšinou vyjadrenými v ustanoveniach ústavného poriadku, ktoré garantujú základné práva a vytvárajú hodnotovú bázu ústavného poriadku. V prípade výkonu právomocí a kompetencie orgánu verejnej moci je teda podstatné sledovať taktiež účel, ku ktorému uplatnenie právomocí smeruje, ako i prostriedky, ktoré sú k tomu používané. V podmienkach materiálneho štátu nemôže byť výkon verejnej moci bezobsažný ani bezúčelný. Inými slovami z ústavného hľadiska nie je možné aprobovať a tolerovať výkon verejnej moci, ktorá je prostým uplatnením formálne predvídaného oprávnenia orgánu verejnej moci bez toho, že by bol sledovaný zákonom predpokladaný a racionálny účel, ku ktorému konkrétny výkon zverenej právomoci smeruje. Iba v tomto materiálnom zmysle je potreba interpretovať taktiež čl. 2 ods. 2 ústavného zákona č. 23/1991, ktorým sa uvádza Listina základných práv a slobôd, podľa ktorého je možné štátnu moc uplatňovať v prípadoch a hraniciach stanovených zákonom a spôsobom, ktoré stanoví zákon. Zvolený spôsob výkonu verejnej moci, ktorý so sebou nesie zásah do základných práv a slobôd, musí vždy obstať z hľadiska princípu proporcionality. Ten je derivátom princípu právneho štátu založeného na úcte k právam a slobodám človeka a občana (materiálny právny štát), ktorým má byť Slovenská republika podľa čl. 1 ods. 1 Ústavy SR, ktorá sa komplementárne uplatní k čl. 4 ods. 1 Listiny, podľa ktorého môžu byť povinnosti ukladané na základe zákona, v jeho hraniciach a pri zachovaní základných práv a slobôd.

29. Podľa žalovaného súd I. inštancie nesprávne odôvodnil napadnutý rozsudok, a to výlučne v prospech žalobcu, ktorému dal za pravdu v každom bode a celé odôvodnenie namieril proti právam žalovaného spotrebiteľa, čo nemožno ponímať inak ako svojvoľné, arbitrárne rozhodnutie, ktoré nespĺňa kvalitatívne ústavné požiadavky na súdnu ochranu. Ústavný súd SR pri svojej rozhodovacej činnosti uprednostňuje materiálne poňatie právneho štátu, pričom pri interpretácii a aplikácii právnych predpisov vychádza zo zmyslu a účelu príslušnej právnej normy a dbá o to, aby prijaté riešenie bolo akceptovateľné aj z hľadiska všeobecne ponímanej spravodlivosti (m. m. IV. ÚS 1/07, I. ÚS 57/07, IV. ÚS 182/07). Žalovaný ako občan

- spotrebiteľ je diskriminovaný postupmi dodávateľa, o čom sa nemá ako dozvedieť a spolieha sa na profesionalitu a odbornosť dodávateľa pri uzatváraní zmluvy, pričom dodávateľ koná na ujmu jeho práv, a tak nemá inú možnosť domôcť sa svojich práv. Preto len prostredníctvom všeobecného súdu SR mu môže byť poskytnutá ochrana.

30. Žalovaný žiadal, aby odvolací súd zaviazal súd I. inštancie na vykonanie ním navrhnutých dôkazov a určil, že zmluva obsahuje neprijateľné podmienky, pretože sa týkajú neprijateľnosti zmluvných podmienok v spotrebiteľskej zmluve a vykonal dôkaz, že najvyššia prípustná odplata v prípade predmetnej zmluvy predstavuje 22,78 % vychádzajúc z najvyššej prípustnej odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru zverejnenej na internetovej stránke Ministerstva financií SR a na príslušný spotrebiteľský úver miera nákladov predstavuje 23,55 %, a nie 22,78 % ako sa uvádza v zmluve.

31. Záverom svojho odvolania žalovaný navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu I. inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie a zaviazal žalobcu na náhradu trov konania.

32. K odvolaniu žalovaného sa vyjadril žalobca prostredníctvom svojej právnej zástupkyne. Odvolanie považoval za nedôvodné a účelové, v snahe vyhnúť sa úhrade dlžnej čiastky. Rozsudok súdu I. inštancie je vecne správny, náležité a vyčerpávajúco odôvodnený a jeho odôvodnenie vychádza zo správneho skutkového a právneho základu. Žalobca žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil a priznal mu voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

33. Tvrdenie žalovaného týkajúce sa toho, že súd I. inštancie ignoroval postavenie žalovaného ako spotrebiteľa a neposkytol mu ochranu jeho práv, považoval žalobca za vágne a všeobecné. Z odvolania nie je zrejmé akým nesprávnym postupom mal súd I. inštancie ignorovať postavenie žalovaného a na základe akého nesprávneho postupu neposkytol žalovanému ochranu, najmä keď, ako vyplýva zo zápisnice z pojednávania zo dňa 05.11.2019, žalovaný sa pojednávania nezúčastnil a pojednávania sa zúčastnil jeho zástupca, občianske združenie, ktoré je registrované Ministerstvom vnútra SR. Žalovaný tak bol zastúpený registrovaným občianskym združením. Zo zápisnice z pojednávania tiež vyplýva, že prvoinštančný súd postupoval striktnie podľa ust. § 181 CSP, a teda po prednesoch strán sporu súd I. inštancie určil, ktoré skutkové tvrdenia boli medzi stranami sporu sporné, ktoré skutkové tvrdenia považoval za nesporné, ktoré dôkazy vykoná a ktoré dôkazy nevykoná a taktiež uviedol svoje predbežné právne posúdenie veci. Žalovanému bolo možné doplniť dokazovanie, ako aj prednes záverečnej reči. Nakoľko mal žalovaný zástupcu, na súdne konanie sa aplikovali ustanovenia o sudcovskej a zákonnej koncentrácii konania. Z uvedenej genézy je tak jednoznačne zrejmé, že súd I. inštancie postupoval striktnie podľa príslušných ustanovení CSP a tvrdenia žalovaného sú nesprávne.

34. Žalobca nesúhlasil ani s tvrdením žalovaného, že súd I. inštancie nevykonal žalovaným navrhnuté dôkazy a prisvedčil tvrdeniam žalobcu. Ako vyplýva z odôvodnenia rozsudku (bod 15., 16., 17., 18., 19., 20. a 21.) prvoinštančný súd sa vyčerpávajúcim spôsobom vysporiadal so všetkými námietkami žalovaného. Dokonca uviedol aj relevantný vzorec na výpočet RPMN. Súčasne ako vyplýva zo zápisnice z pojednávania zo dňa 05.11.2019 strany sporu (a teda aj žalovaný prostredníctvom zástupcu) zhodne uviedli, že nežiadajú, aby súd I. inštancie oboznámil obsah spisu a strany sporu (a teda aj žalovaný prostredníctvom zástupcu) zhodne uviedli, že nežiadajú vykonať ďalšie dôkazy.

35. V súvislosti s námietkou žalovaného, že súd I. inštancie nedostatočne preskúmal podania, argumenty a dôkazy, ktoré boli predložené, žalobca uviedol, že prvoinštančný súd sa v odôvodnení rozsudku vyčerpávajúcim spôsobom vysporiadal so všetkými podaniami, argumentami a dôkazmi, ktoré strany sporu predostreli.

36. Žalobca odmietol taktiež odvoláciu námietku žalovaného týkajúcu sa nesprávneho uvedenia RPMN v zmluve. Súd I. inštancie jednoznačne určil, že internetové kalkulačky na výpočet RPMN nepredstavujú relevantný dôkaz a jediným relevantným dôkazom je vzorec na výpočet RPMN platný v čase uzatvorenia zmluvy. Na podporu právnych záverov prvoinštančného súdu žalobca poukázal na viaceré rozhodnutia odvolacích súdov (napr. uznesenie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 1Co/73/2016, uznesenie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 24Co/161/2019, uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 43Co/42/2018). Žalovanému bol zo strany žalobcu predložený dokument s názvom: „Informácia o ročnej percentuálnej miere nákladov (RPMN) zo dňa 17.02.2017“. Na základe tohto dokumentu

žalobca demonštroval žalovanému presný algoritmus toho, ako bola vypočítaná hodnota RPMN, a to vrátane informácií o vstupných údajov, ktoré boli podľa príslušných ustanovení zák. č. 129/2010 Z. z. platnom a účinnom v čase uzatvorenia zmluvy podstatné pre výpočet RPMN. Zmluva spolu s prílohami zmluvy obsahujú presné vyčíslenie RPMN, ako aj priemernej RPMN tak, ako to ukladá žalobcovi zák. č. 129/2010 Z. z., pričom údaj o RPMN nepredstavuje iba údaj o úrokoch z úveru, ale aj údaj o celkových nákladoch úveru tak, aby sa spotrebiteľ vedel a mohol rozhodnúť pre konkrétny úver a porovnať produkty viacerých poskytovateľov úveru. Podľa žalobcu je hodnota RPMN v zmluve uvedená správne. Na predmetné poukázal aj súd I. inštancie v bode 22. odôvodnenia rozsudku, keď uviedol, že žalobca poskytol pri podpise zmluvy žalovanému presný výpočet RPMN.

37. V ďalšom žalobca uviedol, že súd I. inštancie podrobil zmluvu súdnej kontrole, keď v bode 13. odôvodnenia rozsudku jednoznačne konštatoval, že zmluva obsahuje všetky náležitosti tak, ako to predpokladá ust. § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z. z.. V bode 15. vyčerpávajúcim spôsobom analyzoval všetky neprijateľné zmluvné podmienky, na ktoré žalovaný v konaní pre súdom I. inštancie odkazoval, pričom súd I. inštancie dal všetky námietky žalovaného do komparácie s ustanoveniami zmluvy. Súd I. inštancie sa v bode 16., 17., 18. a 19. odôvodnenia rozsudku jednoznačne vysporiadal s ďalšou argumentáciou žalovaného, ktorou žalovaný namietal neprijateľnosť dojednaní v zmluve. Súd I. inštancie jednoznačne dospel k záveru, že zmluva neobsahuje neprijateľné zmluvné podmienky.

38. V neposlednom rade žalobca odmietol aj námietku žalovaného, že v zmluve má byť najvyššia miera odplaty vo výške 22,78 % a RPMN predstavuje 23,55 % a nie 22,78 % ako je uvedené v zmluve.

39. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou stranou sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu I. inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 CSP), dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

40. V prvom rade odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že nakoľko je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania, pri posudzovaní veci sa zaoberal iba námietkami žalovaného uvedenými v odvolaní a napadnuté rozhodnutie preskúmal iba vo vzťahu k týmto uplatneným odvolacím námietkam.

41. Žalovaný v odvolaní namietal, že odôvodnenie rozsudku súdu I. inštancie nespĺňa požiadavky ustanovené v § 220 ods. 2 a 3 CSP na riadne odôvodnenie meritórneho rozhodnutia. V zmysle ust. § 220 ods. 2 CSP rozsudok musí obsahovať odôvodnenie, pretože povinnosť súdu riadne odôvodniť rozhodnutie je odrazom práva strany na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie spôsobu rozhodnutia súdu, ktoré sa vysporiada i so špecifickými námietkami strán. Odôvodnenie písomného vyhotovenia rozhodnutia súdu musí obsahovať výklad opodstatnenosti, pravdivosti, zákonnosti a spravodlivosti výroku rozhodnutia. Súd sa v odôvodnení svojho rozhodnutia musí vysporiadať so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a jeho myšlienkový postup musí byť v odôvodnení dostatočne vysvetlený nielen s poukazom na všetky skutočnosti zistené vykonaným dokazovaním, ale tiež s poukazom na právne závery, ktoré prijal; niet v ňom miesto pre dohady a domnienky. V odôvodnení rozhodnutia súd teda uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil, ktoré dôkazy v konaní vykonal a ako ich vyhodnotil, zistený skutkový stav a právne posúdenie veci, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Podľa § 220 ods. 3 CSP ak sa súd odkloní od ustálenej rozhodovacej praxe, odôvodnenie rozsudku obsahuje aj dôkladné odôvodnenie tohto odklonu. Zákonom požadované riadne a presvedčivé odôvodnenie písomnej formy rozhodnutia súdu je nielen formálnou požiadavkou, ktorou sa má zamedziť vydaniu obsahovo nezodôvodnených, nepresvedčivých alebo neurčitých a nezrozumiteľných rozhodnutí, ale má byť v prvom rade prameňom poznania úvah súdu, tak v otázke zisťovania skutkového stavu veci, ako aj v právnom posúdení veci. Inak povedané, účelom odôvodnenia rozhodnutia je predovšetkým preukázať jeho správnosť a odôvodnenie súčasne musí byť i prostriedkom kontroly správnosti postupu súdu pri vydávaní rozhodnutí, t. j. musí byť preskúmateľné.

42. Preskúmaním veci odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie súdu I. inštancie je vyčerpávajúco, správne skutkovo a právne zdôvodnené a zodpovedá všetkým požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutia. Súd I. inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská strán k prejednávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania a právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávany prípad a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Prijaté právne závery primerane vysvetlil. Samotný fakt, že žalovaný sa s dôvodmi uvedenými v rozhodnutí súdu I. inštancie nestotožňuje ešte neznamená, že závery v ňom obsiahnuté nie sú správne. Súd I. inštancie totiž zrozumiteľným spôsobom uviedol dôvody, pre ktoré žalobe žalobcu vyhovel.

43. Žalovaný v odvolaní ďalej namietal, že zmluva o spotrebiteľskom úvere č. 523842195 uzavretá medzi stranami sporu obsahuje nesprávny údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov (RPMN), v dôsledku čoho sa spotrebiteľský úver s poukazom na ust. § 11 zák. č. 129/2010 Z. z. považuje za bezúročný a bez poplatkov. Podľa výpočtu RPMN prostredníctvom internetovej kalkulačky je RPMN vo výške 23,55 % (pri výške úveru - 2.500,- eura, výške splátky - 68,10 eura a doby splácania - 60 mesiacov). Odvolací súd v tejto súvislosti uvádza, že RPMN vyjadruje ročnú percentuálnu mieru nákladov na poskytnutie úverov, čo je vlastne úroková miera porovnateľná s úrokovými sadzbami, ktoré ponúkajú banky. Pri spotrebiteľských úveroch na Slovensku je potrebné uvádzať RPMN z dôvodu ochrany spotrebiteľa. Pokiaľ je RPMN v úverovej zmluve uvedená nesprávne v neprospech spotrebiteľa považuje sa v zmysle ust. § 11 ods. 1 písm. d) zák. č. 129/2010 Z. z. poskytnutý spotrebiteľský úver za bezúročný a bez poplatkov. Otázka skúmania RPMN je otázkou právneho posúdenia, ktorú skúma súd ex offio, nakoľko uvedenie tejto obsahovej náležitosti je vyžadované v ust. § 9 ods. 2 písm. k) zák. č. 129/2010 Z. z.. Odvolací súd preto pristúpil k preskúmaniu RPMN uvedenej v zmluve o spotrebiteľskom úvere č. 523842195, keďže tak neurobil súd I. inštancie argumentujúc tým, že takýto dôkaz žalovaný odmietol vykonať, čo vyplýva z jeho vyjadrenia na pojednávaní konanom dňa 05.11.2019. V zmluve o spotrebiteľskom úvere č. 523842195 (čl. II) je RPMN uvedená vo výške 22,78 %. Odvolací súd si overil správnosť tohto údaja prostredníctvom aplikácie registra súdneho managementu odvolacieho súdu určeného pre výpočet RPMN. Podľa zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 523842195 sa žalobca zaviazal poskytnúť žalovanému úver vo výške 2.500,- eura, pričom žalovaný sa zaviazal poskytnutý úver splatiť v 60. mesačných splátkach po 68,10 eura splatných 14. dňa v mesiaci, pričom prvá splátka bola splatná dňa 14.04.2017. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 2.500,- eura prevodom na účet dňa 17.02.2017 (č. I. 26). Prostredníctvom použitej aplikácie po zadaní uvedených údajov vyplývajúcich zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 523842195 odvolací súd zistil, že RPMN je vo výške 22,69 %. Vzhľadom na uvedené je zrejmé, že RPMN je síce v zmluve uvedená nesprávne, avšak nie v neprospech spotrebiteľa, keďže odvolacím súdom zistený údaj o RPMN (22,69 %) má nižšiu hodnotu ako údaj o RPMN uvedený v zmluve (22,78 %). S poukazom na uvedené skutočnosti nemožno preto spotrebiteľský úver poskytnutý žalovanému považovať za bezúročný a bez poplatkov v zmysle ust. § 11 ods. 1 písm. d) zák. č. 129/2010 Z. z. Odvolacia námietka žalovaného týkajúca sa nesprávne uvedenej RPMN v neprospech spotrebiteľa je tak nedôvodná.

44. Žalovaný v odvolaní poukazoval taktiež na to, že zmluva o spotrebiteľskom úvere č. 523842195 obsahuje neprijateľnú zmluvnú podmienku - písomnosť zasielaná spotrebiteľovi sa považuje za doručeníu, aj keď sa spotrebiteľ o nej nedozvedel. Podľa žalovaného je neprijateľné, aby dodávateľ na vzťahy so spotrebiteľom uplatňoval zmluvne stanovenú fikciu doručenia. Po oboznámení sa s obsahom zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 523842195 odvolací súd uvádza, že žalovaný namietal znenie čl. XIII. bod 5. veta druhá zmluvy, podľa ktorej písomnosti a oznámenia zasielané dlžníkovi sa považujú za doručené okamihom, kedy dlžník príslušnú písomnosť obdrží, inak okamihom, kedy dlžník príslušnú zásielku odmietne prevziať alebo sa zásielka zaslaná na poslednú známu adresu dlžníka vráti veriteľovi ako nedoručená, a to aj v prípade, že sa dlžník o zaslaní príslušného oznámenia nedozvedel. Podľa odvolacieho súdu uvedené ustanovenie zmluvy nie je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, dôvodiac tým, že „všeobecnou požiadavkou toho, aby bolo možné písomnosť považovať za doručeníu je, aby adresát mal objektívnu možnosť sa s touto oboznámiť. Pokiaľ je obsahom zásielky právny úkon, potom sa zásielka považuje za doručeníu najmä jej prevzatím, ale aj vtedy, ak jej adresát bude mať objektívnu možnosť oboznámiť sa s obsahom prejavu vôle v ňom vyjadrenej, t. j. akonáhle sa dostane prejav vôle do sféry jeho dispozície. Prejav vôle vyjadrený jednostranným právnym úkonom pôsobí od doby, keď dôjde osobe, ktorej je určený. Prejav vôle pôsobí voči neprítomnej osobe od okamihu, keď jej dôjde“ (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/129/2010 zo dňa 28. januára 2011). Neprítomnej osobe (t. j. osobe,

s ktorou osoba realizujúca právny úkon, nie je v bezprostrednom styku) musí prejav vôle dôjsť; nemusí jej byť doručený (adresátom prevzatý). Prejav vôle dôjde neprítomnej osobe vtedy, keď sa ocitne vo sfére jej dispozície. Dôjdením do sféry dispozície možno rozumieť dôjdenie prejavu vôle do takej sféry, v rámci ktorej možno rozumne očakávať, že sa adresát s obsahom danej písomnosti oboznámi (môže sa objektívne oboznámiť). K účinnému doručeniu neprítomnej osobe nie je nevyhnutné, aby sa adresát s prejavom vôle skutočne oboznámil, postačuje, že mal objektívnu možnosť tak vykonať. Odvolací súd tak vyhodnotil odvolaciu námietku žalovaného ako nedôvodnú. Navyše ako vyplýva z obsahu spisu oznámenie žalobcu o zosplatnení pohľadávky zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 523842195 nebolo žalovanému doručené fikciou, pretože zásielku obsahujúcu predmetné oznámenie si žalovaný prevzal dňa 12.10.2018 (č. I. 25).

45. Žalovaný v odvolaní zároveň namietal neprijateľnosť zmluvnej podmienky, podľa ktorej má veriteľ právo jednostranne zmeniť Sadzobník poplatkov. Túto skutočnosť však žalovaný v konaní pred súdom I. inštancie vôbec nenamietal, t. j. uplatnil ju až v odvolacom konaní. V tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že na uvedené tvrdenie žalovaného nemohol prihliadnuť, pretože sa jedná o neprípustné novoty v odvolacom konaní s poukazom na ust. § 366 CSP, podľa ktorého prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom I. inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak: a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom I. inštancie. Nakoľko žalovaný túto skutočnosť prvýkrát uviedol až vo svojom odvolaní, a to aj napriek tomu, že tak mohol urobiť už skôr v konaní pred súdom I. inštancie a keďže nebola splnená ani žiadna z ostatných podmienok na použitie novôt v odvolacom konaní v zmysle ust. § 366 CSP, odvolací súd sa touto odvolacou námietkou nezaoberal.

46. Ďalšie odvolacie argumenty žalovaného odvolací súd považoval pre rozhodnutie vo veci za nerozhodné, bez potreby sa nimi osobitne vysporiadať, nakoľko by nezvrátili rozhodnutie odvolacieho súdu. I podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov, súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (por. rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 251/04, sp. zn. III. ÚS 209/04, sp. zn. II. ÚS 200/09).

47. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti, odvolací súd rozsudok súdu I. inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

48. V odvolacom konaní úspešnému žalobcovi vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 396 ods. 1 CSP voči v odvolaní neúspešnému žalovanému v plnom rozsahu. Žalobca si ich náhradu uplatnil, preto mu boli odvolacím súdom priznané. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd I. inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

49. Odvolací súd zároveň nariadil vykonanie opravy v úvodnej časti (záhlaví) písomného vyhotovenia napadnutého rozhodnutia pri označení žalovaného z dôvodu, že obsahuje chybu v písaní. Súd I. inštancie nesprávne uviedol meno žalovaného „Tamáš“, pričom správne má byť „Tamás“. Daná skutočnosť vyplýva z výpisu z Registra obyvateľov SR.

50. Senát odvolacieho súdu toto uznesenie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).